

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfinților Trei Ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan

Cu dor și cu arsură de duh Mă așez în cartea cuvântului Meu cu zi sfântă pentru sfinții Mei Vasile, Grigorie și Ioan, purtați ei cu sărbătoarea lor de ceata ierarhilor din cer, iar Eu, Domnul, în mijlocul lor, că pe Mine M-au avut ei drag pe pământ cât au slujit între oamenii care căutau calea, drumul spre Dumnezeu, spre acasă.

Iar voi, fii ai cuvântului Meu, ridicați-vă întru întâmpinarea Mea, cu masă de cuvânt venit la voi, cu aripile Mele ocrotitoare întinse peste voi, căci voi aveți nevoie de ocrotire de sus, fiilor, mereu, mereu dacă Eu Mă port prin voi între cer și pământ ca să strâng sub aripile Mele pe cei ce iubesc peste ei învățătura Mea și caută calea, căci Eu sunt Calea, așa am spus, Eu sunt Cel ce îl conduc pe om la Tatăl.

O, pace vouă, fiilor! Deschidem cartea, că Eu vă adun de fiecare dată sub aripile Mele ca pasărea care-și întinde aripile ei spre puii ei să-i ocrotească și să-i hrănească din gura ei ca să-i aibă, ca să nu se piardă ei, căci iubirea de mamă nu doarme, ci veghează, fiilor, iar voi învățați-vă cu Mine și cu ocrotirea Mea de peste voi, căci învățătura Mea mereu peste voi vă adună, vă cheamă, și este ea aripile Mele, care-Mi strâng pui aproape mereu și îi învață să stea sub veghe, căci cei răzleți sunt cei ce fac de la ei destule, și fac fără sprijinul Meu și se ascund să facă după îndemnul din ei, căci se simt mari, și nu stau cuminți, și se depărtează apoi să-și facă voile și rămân fără nici o ocrotire peste ei și pierd drumul spre acasă, și pătesc aceștia ca Ierusalimul din vremea Mea, care n-a învățat de la Mine calea, n-a ascultat învățătura Mea, care l-ar fi adunat sub aripile Mele, dar n-a voit Ierusalimul, chiar dacă i-am spus lui că Eu sunt Calea. El însă n-a înțeles nimic, s-a simțit împlinit și destul de mare, și iată, fiilor, nu pătrunde omul taina cuvintelor care făgăduiesc și au putere prin taina făgăduinței. O, ce mai e de spus de cei cărora Eu le-am ieșit în cale și i-am așezat pe drumul spre acasă, iar ei apoi n-au ascultat de ocrotirea Mea și au plecat apoi iarăși pribegi și fără de cale, și toate căile duc spre nicăieri, dar calea Mea cu omul duce spre acasă, spre Tatăl, spre mângâierea cea pierdută de om, căci omul n-a ascultat, și a lucrat ascundere și nemulțumire și a părăsit iubirea și ocrotirea ei.

O, nu merge omul cu dor spre casa lui pierdută dacă Eu îi ies în cale ca să-i fiu cale spre casă, căci el se tot oprește pe calea oamenilor rătăciți de cale, și care nu se simt datori lui Dumnezeu cu viața lor.

Voi, cei care vă alegeți să ascultați de învățătura Mea, care vă ocrotește sub ea, Eu, iar vă spun, și apăsător vă spun, ca să rămână pecete peste voi cuvântul Meu de ocrotire: Fiilor, fiilor, stați departe, țineți-vă departe de cei ce s-au răzvrătit nemulțumiți și neascultători de cuvântul Meu, și care au tot făcut neliniște pe calea Mea cu voi și s-au tras apoi de pe cale. Să stea liniștiți așa cum și-au ales să facă și să vrea, iar dacă vor să stea și cuminți pentru căința și pentru mila cea de la sfârșit pentru cei ce-și recunosc neascultarea și îndărătnicia, aceasta vor alege ei, căci sunt liberi să aleagă, de vreme ce au ieșit de sub ocrotirea Mea ca să umble în voile lor răzlețe, după ce au supărat adânc Duhul și fața Mea. O, nu deschideți vorbă cu ei, că au venin pe limbă, că nu numai că nu Mi-au adus rod, dar Mi-au și stricat răsadul Meu și M-au lăsat sărac de fii, și au nevoie de căință.

Iată, fiilor, vă trebuie mereu cuvântul Meu proaspăt peste voi, numai să ascultați de el ca puii care stau sub aripile păsării mamă și au grijă să nu-și piardă ocrotirea. Iată cuvântul Meu care spune că toți cei care dau să-și câștige sufletul lor și-l vor pierde, și numai cei ce pierd sufletul pentru vestirea Evangheliei cu care am venit după om ca să Mă fac cale a lui spre acasă, numai aceia vor câștiga sufletul lor.

O, nu mai are ocrotire cel care se trage de sub ocrotirea Mea, de sub ascultarea Mea, zicând că-și câștigă sufletul său, căci acela rămâne cu sufletul pustiu, așa cum i-am spus Eu Ierusalimului, care nu M-a primit să-l adun și să-l am al Meu, căci Eu am venit la el, dar el nu M-a ales.

O, fiilor, fiilor, e vremea să credeți și să lucrați tot mai mult pentru ascultare, că iată unde duce neascultarea! Ea duce la despărțirea de Dumnezeu, dar luați pecete peste voi grăirea lui David împăratul, căci el Îmi spunea: *«Pe cel ce clevetea în ascuns pe vecinul său, pe cel mândru și poftitor cu inima, pe acela l-am izgonit și n-am mâncat alături cu el»*. O, dacă până acum n-ați ascultat îndeajuns să lucrați așa, faceți saltul deodată și priviți numai la cer, numai la Mine, numai la iubirea de Dumnezeu ca îndeletnicire a minții, a inimii și a duhului vostru, și veți scăpa de acest păcat urât al clevetirii, al învinuirii, dar feriți-vă să fiți curioși sau iscoditori, că nu sunt acestea lucrarea fiilor lui Dumnezeu. Cei care au fost și sunt pe calea cu Mine, dacă au greșit voit față de împlinirea cuvântului Meu de peste ei, aceasta înseamnă că Eu nu le-am fost lor Dumnezeu și că au stat răzleți de Mine cu pașii lor.

O, fiilor, neascultarea îl face pe creștin să nu poată ceea ce aștept Eu de la el să poată, iar neascultarea și faptele ei înseamnă necredință, căci credința are iubirea și ascultarea, iar pe cei necredincioși cuvântului Meu îi ia diavolul sub facerea sa, sub neascultare de Dumnezeu îi ia pe ei. O, e zi cu sfinți în sărbătoarea lor, dar Mie Îmi este dor și milă de tine, poporul Meu. Și te rog să iubești ascultarea, și dacă greșești, dar apoi te umilești, sufletul tău este în siguranță, nu se întâmplă nici un rău peste viața ta. Dar dacă, greșind, nu te poți umili cu lacrimi adânci de fiecare dată când greșești, ci din contra, dai să te dezvinovățești ca și Adam în rai, atunci viața ta este în primejdia despărțirii de Dumnezeu, dar Eu te povățuiesc spre veghe și te îndemn să spui ca David: *«Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele ca să nu abat inima mea spre cuvinte de vicleșug și să-mi dezvinovățesc cu ele păcatele mele și să le ascund»*.

Fiilor, fiilor, când un om simte și caută să fie singur, el are ceva de făcut după voia sa și nu vrea să fie știut sau văzut de ceilalți. Aceasta este voia celui ce îl îndeamnă pe el să facă așa, și iată, un stăpân el tot are de care ascultă, un duh care-l lucrează pe el. Iată, când vrei să fii mare, să fii tu, nu poți să faci lucruri mărețe, că iată ce faci! Faci întuneric voit peste pașii tăi, și apoi cazi din lumină, cazi de partea întunericului, pe care-l lucrezi.

O, fiule învățat de Dumnezeu, știi tu cum poți sluji pe Dumnezeu? Îți voi spune Eu, iar tu să arăți apoi că știi. Cu faptele lui Dumnezeu poți să-I slujești lui Dumnezeu și cu Dumnezeu, nu cu propriile tale fapte pentru Dumnezeu, căci acestea din urmă pot fi cu interes ca să-L prinzi pe Dumnezeu dator ție, dar una este să-ți iasă în cale un sărac, sau Dumnezeu sub chipul unui sărac, și alta este să-l cauți tu ca să te pui bine cu Dumnezeu. Una a fost jertfa iubirii lui Abel, și alta a fost jertfa lui Cain. Una a fost jertfa râvnei lui Ilie și alta jertfa celor fără Dumnezeu Cel adevărat. Când fugi pe furiș de la Domnul, o, nu-I mai întinde apoi Domnului bucațica ta, nu-I mai da Lui, căci Domnul e Domnul, și nu deschide oricui, sau celui trufaș, care nu umblă în lumină cu cele dinăuntru și cu cele din afara lui.

O, fericit e cel ce știe și înțelege pe Domnul și binele Lui și lucrările Lui, și pe ale omului purtător de Dumnezeu spre oameni! Omul îl vede pe deasupra pe om, iar Eu, Domnul, nu las să știe omul de așezarea Mea în cel din fața lui, căci omul lui Dumnezeu trebuie să fie defăimat, disprețuit, ca și Dumnezeu, ca să se cunoască el al lui Dumnezeu prin aceasta.

O, fiilor, câte păcate face omul povestind în jur de la el poveste nemulțumirile lui, cărările lui pe calea cu creștini pe ea! O, câte păcate face un așa povestitor în cei cărora el le povestește ca el ceea ce vrea el să știe ceilalți! Iată, așa se fac căderi din căderi peste cei slabi, care se smintesc din lipsă de povățuitor, de veghetor, de sfătuitor peste sufletul lor, peste mintea lor atât de necunoscătoare ale cunoștințelor de sus, și care cade pradă atât de ușor.

Am multe să vă povătuiesc, fiilor, ca să nu am remușcări că nu v-am povătuît. Voi grăi iar și iar cu voi în zilele care vin cu sărbătoarea lor, dar acum vă mai spun ca să știți că neconținut diavolul așteaptă să te vadă umblând singur, fiule, greșit deja fiind cel ce umblă așa, ca apoi să-ți facă rost de vina cu care să te învețe să te ascunzi, iar când apoi te simți vinovat, să dai să te tragi dinaintea lui Dumnezeu ca și Adam în rai.

O, nu umblați răzleți, adică singuri, căci sunt pilde de cădere, din care puteți învăța, sunt destule și în trecut, și mai încoace, iar dacă vreți să fiți liberi de veghe, e pentru că nu sunteți hotărâți pentru statul pe cale cu Mine. Vine remușcarea apoi, dar timp de căință de unde veți mai lua atunci?

O, strângeți-vă multă, multă iubire de Dumnezeu, măi fiilor, ca să vă întâmpine ea ori de câte ori vă încearcă vreo clătinare, și ca să aveți în cer bogăție, fiilor, ca să nu vă doară în cer de lipsa iubirii neștiută de voi pe pământ. Ceea ce se potrivește pentru cer se strânge în cer, dar unde se strânge, oare, ceea ce nu se aseamănă cu cerul și cu Domnul?

O, fiți roditori pe pământ, fiilor, pentru cele ce se strâng în cer, căci acolo vă trebuie rod mult și frumos, iar voi să credeți ce vă spun. Nu bucurii să vă strângeți, ci duhul umilinței, fiilor, și fiți aplecați pe pământ, ca să fiți înălțați în cer.

Iar acum sfinții sărbătoriți vă îndeamnă pe voi de lângă Mine cu cuvântul lor, iar Eu fac să se audă povața lor vouă.

— *Noi, Doamne, am suferit pe pământ pentru Tine de la cei necredincioși și lacomi de slavă de la oameni, și tot așa este și azi pe pământ.*

Îi îndemnăm pe creștinii care caută calea și-i povătuim spre multă rugăciune între ei și Tine și spre multă pocăință pentru păcatele lor vechi, și apoi spre stăruința pentru sfințenie, că iată, preoții sunt forțați să tot ducă spovedania omului la cei cumpărați de ei, că nu i se dă slujbă la altar dacă nu face aceasta cel ce vrea altar de slujire, și totul se cumpără pe bani. Iată, preotul de la altar este scula cea mai potrivită și nebănuită de aceste rele, de dusul lui spre pânditorii de oameni, și omul nu știe, săracul, pe ce mâini își pune sufletul său când merge pentru curățire la preot. De aceea noi, cei trei ierarhi, Vasile, Grigorie și Ioan, să fim chemați cu rugăciuni de către toți creștinii, că mult lucrăm noi din cer pentru cei loviți de dureri și de păcat pe pământ. O, și dacă au creștinii parte să afle venirea Ta cuvânt în mijlocul poporului Tău de azi în neamul român, să strige el la Tine și să-Ți spună: Doamne, pentru rugăciunile din cetatea cuvântului Tău ridicate spre Tine pentru cei ce au fost, pentru cei ce sunt încă, și pentru toți cei care se vor naște, o, ai milă și de noi, ai milă, Doamne, prin lucrarea cu care vii să ne scapi, dar să voim noi să ne sfințim pentru Tine, o, ajută-ne!

O, nu mai plângeți sub nevoi și sub apăsări ale vieții, fii creștini, și plângeți-vă păcatele, fiilor, și strigați și la noi, căci suntem arhieriei în lucru cu Domnul aici, în coborârea Sa cuvânt pe pământ, și lucrăm în cetate împliniri de Scripturi și mântuire pentru mulți, adică trezire la viață sfântă, viață care mântuiește.

Iar voi, copii străjeri și sprijinitori în cetatea coborârii Domnului la voi, și care lucrați ale Domnului după cuvântul Său, după harta Sa, voi sunteți cei mai mici ai Domnului, iar pentru voi a spus Domnul acum două mii de ani că toți cei care vor face bine și iubire celor mai mici ai Săi, aceia Domnului vor face acestea și nu-și vor pierde plata. Numai că Domnul nu Se poate sprijini cu oricare pe calea Lui cu voi, ci numai cu cei care iubesc ca și voi calea Lui între cer și pământ în zilele Lui cu voi, o, și multă este truda voastră cu El și pentru El, dar El vă sprijinește mereu cu sfinții Săi și vă ocrotește din toate laturile, căci taina în care sunteți învăluiți e mare, fiilor, și putere mare poartă peste el locul cetății Domnului cu voi, și fericiți sunt cei care vă iubesc și vă înțeleg pe voi cu credință, chiar dacă nu pot ca Dumnezeu cu purtarea și cu mintea lor, și mai greu este de cei ce au fost pe calea aceasta și s-au răzvrătit apoi și au dat cu piciorul iubirii lui Dumnezeu pentru ei. O, de ar sta ei

cuminți măcar de acum încolo, dacă n-au dat să fie ascultători și umiliți sub slava Domnului cu voi!

Iar acum, Doamne, Îți împărtășim fericirea pe care o avem că ne-ai așezat cu Tine în cartea cea mărturisitoare venirii Tale cu sfinții, și duhul rugăciunilor de foc îl coborâm peste fiii cetății, și să se urce acest foc sfânt spre tronul milei Tale, căci credința și rugăciunea vor împlini în lucrare împreună ceea ce ai Tu de împlinit acum, la sfârșit de timp. Amin.

— O, iarăși voi coborî cuvânt în cetate și iarăși voi așeza sub aripile Mele pe fiii cetății Mele, o, sfinți iubiți cu care vin și tot vin în zilele acestea la oameni pe pământ.

Fiilor, fiilor, voi veni iar cuvânt și iarăși voi da vouă lucrare spre povață. Sunteți mici ca să purtați pe cele grele ale Mele, și împărțim greul, și iarăși vom așeza în carte cuvântul gurii Mele. Acum, binecuvântată să fie ziua aceasta de serbare cu voi și cu sfinții cu care vin când vin la voi, și pace vouă, fiilor! O, vă știu, vă port durerile și zbuciumul tot când vine peste voi, și vă am în grija Mea mereu, căci nu puteți singuri prin suferințele care vă cresc mari, căci altfel ați fi fără de cruce și voi.

O, pace vouă! Îmi desfac aripile ocrotitoare și vă țin sub ele, sub aripi de cuvânt vă țin, o, fiilor. Amin, amin, amin.

30-01/12-02-2019